

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 175 בס"ד ערשי"ק פרי' במדבר (ספרנו) כ"ז אייר תשס"ב

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה במדבר סיני וכו' (א, א) סיני תורה רמז על מה דאיתא אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמישים עצמו הפקר כמדבר, וכן איתא בבבלי הטורים סוף ספר ויקרא אלה המצוות וסמך כמדבר שאם אינו משים עצמו כמדבר אינו מגיע להבין תורה ומצוות... וזה במדבר להפקיר עצמו אדם כי ימות באהל כאשר דרשו חז"ל, וכן סיני ענין שפלות כדאייתא בגמרא שדרשו על למה תרצדון הרים גבנונים להזהיר על השפלות...

וידבר ה' אל משה במדבר סיני (א, א) איתא במדרש (י, א) למה במדבר סיני? מכאן שנו חכמים בשלשה דברים ניתנה התורה באש במים ובמדבר... אפשר לפרש ע"פ דברי רח"ו בשערי הקדושה שהגאווה באה מיסוד האש. לשון הרע מיסוד הרוח, תאוה מיסוד המים, עצלות מיסוד העפר... לפיכך נתנה התורה באש ובמים להורות לנו שגם בגאווה הבאה מיסוד האש וגם בתאוה הבאה מיסוד המים צריכים אנו להשתמש לכבוד התורה ומהם נקח לעבוד את ה'.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני (א, א) מצינו לתורה שנמשלה למים ההולכים ממקום גבוה למקום נמוך ללמדך שאפילו הפחות שבפחותים מסוגל לקלוט את אור התורה... ורמז לדבר שהקב"ה דיבר את תורתו במדבר שממה, מקום נחש שרף ועקרב, בעבי הריקנות והישימות. דוקא שם היה דיבורו, שם היה משכנו ושם איוה להיות האהל למועד לו...

באהל מועד (א, א) מועד רמז לשמחה, סימן לשפלות אמיתית - מדת השמחה. וכן אומר ולשמחה מה זו עושה. פירוש לשמחה מדת השפלות בבחינת ונחנו מה זו היא עושה היא המביאה את השמחה. (רבי אברהם קאליסקר)

ואתכם יהיו איש איש למטה איש לבית אבותיו הוא (א, ד) נרמזה כאן אזהרה לצדיק הדור שיקרב אליו כל איש מישראל אף הפחותים בדרגה. התורה ניתנה בלי נקודות ויש לקרא את התורה למטה (בקמץ) איש איש למטה, גם אנשים שירדו מטה מטה יחדיו אותם הצדיק עם כל אנשי שלומו לבל ידח ממנו נדח, כי גם הפחותים והשפלים בני אברהם יצחק ויעקב הם, אבות העולם - ראש לבית אבותיו הוא...

ליששכר נתנאל בן צוער (א, ה) ישכר רמז לתורה וצוער היינו קטנות ושפלות. ונתנאל הוא צירוף של שני מלים נתן-אל ללמדנו שהתורה ניתנה לאלה שמימים עצמם קטנים ושפלים כמארו"ל וממדבר מתנה - אם משום אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשים בו תלמודו מתקיים בידו. (חסד לאברהם) **איש** על דגלו באותות לבית אבותם (ב, ב) חייב כל איש ישראל לידע ולחשוב שהוא יחיד בעולם בבחינתו ואיש אחר כמוהו לא היה עדיין בעולם. כי אם היה כבר כמוהו לא היה צורך בו. ובאמת כל איש הוא דבר חדש בעולם. וצריך לתקן את מדתו ותורתו השייכות לנשמתו עד שיתקנו על העולמות ע"י כלל ישראל

והתודו - והשיב את אשמו (ה, ז) וצריך בירור מפני מה נאמרה בתורה מצות וידוי אצל חטא הגזל? לפי שיש בכל חטא יסוד מגול. הקב"ה נתן חיים וכח לאדם כדי שיעשה בהם רצונו יתברך. וכשמשתמש בחיותו ובכוחותיו לעבור על מצות ה' הרי גזול קנינו של הקב"ה נמצא בשהגזל שורש כל הוידוים.

ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו (ו, ט) כתוב לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון. התפלה שאנו מתפללים לה' אין בידינו להוציאה לפועל רק להתכוון לפניו. אחרי שאדם מכין מערכי לבו עוזר לו ה' ושם דברים בפיו להתפלל אליו. לכן אומרים בתחלת תפלת שמו"ע ה' שפתי תפתח" וזהו בבוא משה אל אהל מועד להתפלל לה' נוכח אז משה לדעת כי הקול שיוצא מבין שני הכרובים הוא המדבר אליו, הוא הנותן דברים בפיו לאמור כה תדבר וכה תתפלל. (חתם סופר)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ש תנא"ל תשכ"ח, נכתב בהשגתו ע"י הר"ר ב"ר אברהם אר"ל.
על העקשנות (עקציות)

שהאדם אינו עושה כלום והכל מאת הבורא יתברך שמו! מקבלת העקשנות ערך בזה שלומד ממנה על האפסיות העצמית ותו לא. כי אם יש לעקשנות ערך בפני עצמו הרי נוצרת באדם תחושה כאילו הוא הצליח בעקשנותו להתגבר על כל מיני מכשולים והשיג תוצאות של ממש בחיי היום יום. הרי שתחושת ההצלחה עלולה להביא את האדם לידי: "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". וכאשר מרגיש שאכן הצליח בכח העקשנות להשיג תוצאות מבורכות, הרי מתגלה אצלו תחושת הגאווה. ועל בעלי גאווה אמרו חז"ל: אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד, ואיך ניתן לראות את ההשגחה הפרטית כאשר האדם בעצם מתרחק מהקב"ה?!

הרא"ש הסביר את ענין העקשנות והביטול בדרך משל: פרופסור מסוים רצה לעשות מחקר על נושא מסוים. הפרופסור הבין שלא מיד מצליחים להשיג תוצאות מועילות במחקר וכי יש צורך להרבה סבלנות ועקביות. הפרופסור לקח על עצמו את המחקר בהתלהבות ובתקווה שאכן תוך זמן קצוב יתקדם בתהליך המחקר לקראת תוצאות ברוכות. אך לא כפי שחשב היה המצב בשטח, ככל שהיה מנסה להתרכז במחקר התוצאות התרחקו ממנו והלאה. בתחילה חשב שהזמן לא כשיר הוא עייף מידי ועליו לנוח כמה ימים כדי שיוכל להתרכז כראוי, לאחר כמה ימי מנוחה ניסה שוב להתקדם במחקר ולא הצליח. חשב הפרופסור שאולי הכלים העומדים לרשותו

יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו (תהלים ב, ד) פסוק זה אמר דוד המלך ע"ה על תקופת ביאת המשיח (עפרש"י) מה הוא השחוק שה' ישחק בתקופה זו? בביאת המשיח תהיה הדעת מלאה וברורה (כמו שכתוב ומלאה הארץ דעה את ה') ואז יתגלה לעיני כל שהאדם אינו עושה כלום וכל מה שנראה כאלו עושה אינו מציאות כלל, "העס איז האטעס לופט גישעפט" (הכל עבודה באויר...) כל זמן שההסתר פנים קיים אזי גם ההשגחה הפרטית וההנהגה העליונה בהסתר וממילא נראה לאדם כאלו שעושה דברים גדולים בעולם. אבל כאשר יתגדל ויתקדש שמייה רבה הקב"ה ימלא שחוק פיו כשנוכח לדעת שלא עשינו כלום.

אליבא דאמת האדם אינו עושה כלום, האדם כאילו טוחן את הקמח הטחון, וטוחן את המים הנוזל. כך שכל מה שנעשה הוא בעצם רבש"ע בלתי לה' לבדו, ואם בכל זאת נרצה להצביע שהאדם עושה משהו אינו אלא שבכל מהלך החיים בכל הענינים רואים קצת עקשנות, בזה שהאדם אינו נשבר מכל מה שעובר עליו, וממשיך הלאה "להתעקש" בשאיפותיו וברצונותיו למרות הקשיים שעוברים עליו.

העקשנות מתפתח אצל האדם צעד אחר צעד, העקשנות קיימת במצבים קשים מאד. אמנם כל זמן שלא מגיעים לביטול מוחלט אל הרבש"ע אין לעקשנות כל ערך, כי העקשנות דומה לכל סעולות האדם ואם להם ערך למה תהיה לעקשנות ערך? אבל כשלומד ממנה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ומשרה את שכינתו בשיא הפשטות על המעשים הכי פשוטים שהאדם עושה במחשבה דבור ומעשה.

הקשר בין המעשים שהאדם עושה בפועל עלי אדמות, וההכרה הברורה שבכל המעשים אין אדם נוקף אצבע מלמטה אא"כ מכריזין עליו מלמעלה, באים כתוצאה מהעקשנות של האדם כאשר מגלה שהעקשנות אינה אלא כח אלקי המתנוצץ ברוח האדם. (הלא הוכח בשטח שכל העקשנות דומה לטחינת קמח טחון וטחינת מים (נוזלים). ואם בכ"ז יצא מכל זה משהו חיובי אינו אלא מציאות ה' בלתי לה' לבדו.

העבודה האמיתית והקשה ביותר של האדם הוא דוקא אחרי התנוצצות גלוי האלקות בתוך מעשי האדם. ודוקא אחרי שהוכח לו בבירור שאין לו יד ורגל בהשגים מבורכים אלו. דוקא אז מנסה השטן להלביש על האדם גדלות באמרו: זכיתי להגיע למדת השלמות בביטול העצמי ולראות את ההשגחה הפרטית בכל צעד ושעל התגלות בורא ממש. האדם אינו שם לב כלל איך שנלכד בפח של השטן שהכניס באדם את הגאווה דרך הדלת האחורית. לכן בחובת האדם להמשיך את אותה עקשנות שהיה לו בתחילת הדרך והביאו לתוצאות הברוכות. אלא שמהות העקשנות תהיה בכוון האחר. להתעקש בכל כוחות ליזכור את הקשיים שעברו עליו להכיר בכשלונותיו המרובים כדי שיכיר היטב שאין לו כל ערך עצמי ואז תשמר הראיה האמיתית שאינו כלום בלתי לה' לבדו.

אינם מתאימים למטרת המחקר אותו עוצב לעצמו ולכן החליף את הכלים ואת המכשיר. גם נסיון זה לא הוכתר בהצלחה. לאחר סבב של נסיונות בכל הכוונים הגיע לידי החלטה שאין לו שום סכוי להתקדם במחקר. ודוקא אז אורו עיניו ומצא את הכוון המועיל אשר העלה את הפרופסור בדרך המלך אשר תוצאותיו היו ברוכות ומוצלחות.

המתבונן בספור מבין שאם הפרופסור לא היה מתעקש להמשיך במחקר למרות הקשיים שנערמו עליו בתחילת דרכו לא היה מגיע לתוצאות הברוכות. אמנם אם הפרופסור לא היה עובר את תקופת הסבל והמשברים לא היה מגיע לתוצאות המיוחלות באמת, כי היה מרגיש כאלו כוחי ועוצם ידי עשה לי את הידע הזה. והלא הרגשת הגאווה מוכיח מעל כל ספק שאין כל ממשות בהשגים אלו כי במקום שאין השראת השכינה אין כל מציאות של ממש. וממילא כל תחושת ההשגיות אינו אלא דמיון אחד גדול ורק מחמת ההסתר פנים שיש בעולם נדמה לאדם שאכן השיג משהו בו בזמן שבאמת יושב בשמים שוחק על האדם זה שמסתובב בתחושה מי כמוני "מוישה גרויס" (משה גדול).

ההישג האמיתי של האדם הוא אך ורק כאשר ביטל את עצמו אל הרבש"ע בביטול מוחלט מתוך ראיה והבנה פשוטה שכל המחשבות הדבורים והעשייה הם מאתו יתברך. ורק כאשר ביטול העצמיות מומחשת ביותר שאין כל אפשרות לנטות ימין ושמאל ולהעלות על המחשבה איזה גורם טכני לעכוב העשייה, דייקא אז מתגלה האלקות בשיא הגדלות

אמרות מהרא"ש נכתב ע"י א.ק.

בימי ספירת העומר נוהגים שלא לישא אשה, לא להסתפר, ממעטים בשמחה, מפני כ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו בתקופה של בין פסח לעצרת, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה.

והנה לא מצאנו בשום מקום שזה קשור לרבי עקיבא, הרי הם היו תלמידיו ואולי לא לימד אותם מספיק או לא שמר היטב ומדוע לא מוזכר התייחסות של המיתה לר"ע. והסביר שבזמן שר"ע היו לו כ"ד אלף תלמידים היה יכול להנות מזה, למה שהוא זכה ומה יצא מכל שנות לימודו, אלא שהוא ידע וחי, שכל זה לא שייך אליו ואין לו שם חלק בזה כי היה בבחינת 'ה' אחד' והוא היה בחינת אין מוחלט, בלי קשר לשום דבר הסובב אותו ולכן גם מיתתם אינה קשורה אליו.

כי טבע האדם כשטוב ויפה הוא אמנם אומר הכל מאתו יתברך אבל בתוך תוכו הוא נהנה כי הוא חושב לי הזכות, אני הייתי המזכה, ודרכי עבר זה, ואינו חש את הבע"ד המרמה אותו. שאין לו שייכות כלל וכלל לשום דבר, והכל רק ממנו יתברך ולכן הדברים הלא טובים מתייחסים אליו כי הגורם לזה.

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ב. בימי ראשון שלישי וחמישי אומרים תהילים בביהמ"ד גרודויסק בשעה 8.30 ערב.

ג. בימי שני ורביעי נוסעים לשדה בשעה 9 בערב היציאה מרח' דון יוסף הנשיא.

כל המצוות לקבל את האלון בבית

ישלח למחנה פריטק איש בציורו נא לשלוח סך 50 ש"ח לשנה

נא להזכיר ולהתפלל לרפואת

הר"ר יהושע מנחם בן נחמה (האקר) לרפואה שלמה בתושח"י

שהשמחה במעונם

הר"ר דן כהן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר מרדכי גולדשטיין ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר יוסף חזן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' עדני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050